

Kans op invoering zuivelrestituties groot

Brussel/Doetinchem – Voor boter, boterolie en magere melkpoeder komt zo goed als zeker Europese exportrestitutie. Dit schatten bronnen rond de Europese Commissie in.

Mogelijk geldt de steun ook voor andere producten, zoals volpoeder en kaas.

Anders dan bij eerdere gelegenheden is er voldoende belangstelling van exporterende bedrijven om in te schrijven op tenders voor restitutie. Ook Nederlandse bedrijven hebben genoeg belangstelling, valt te beluisteren.

De exportrestitutie wordt niet meer ingevoerd als zuivelprijzen beneden een bepaalde drempel-

waarde komen, maar pas als de zuivelsector het benauwd krijgt en maar stevig genoeg aandringt op restitutie.

Bij de vorige discussieronde in oktober was er maar één bieding uit één land (Litouwen) voor exportrestitutie. De exporteur wilde vele honderden euro's per ton restitutie. Dat vond de Europese Commissie te gortig. Bovendien vonden ze één belangstellende voor restitutie ook wat mager.

In korte tijd is de marktsituatie echter dramatisch verslechterd. Ook staat de Commissie nu meer open voor de vraag om herinvoering van restituties.

Donderdag bespreekt het Beheerscomité voor de landbouw-

markten de exportrestituties. De verwachting is dat het comité akkoord gaat, ook al omdat veel zuivelbedrijven nu wel graag inschrijven, bovendien tegen veel lagere prijzen dan het Litouwse bedrijf in oktober wilde.

De kans dat er ook subsidies op de verwerking van melkpoeder tot veevoer komen, is niet groot. De kalvermelkproducent willen garantie dat de verwerkingssteun voor minimaal zes maanden in stand blijft, anders heeft het voor hen geen zin om de receptuur van kalvermelk aan te passen.

Worden de restitutie ingevoerd, dan komt er ook weer een soort Europese bodem in de zuivelmarkt. Die is er nu feitelijk niet.

Bezwaar van handel tegen dubbele heffing PVV faalt

Den Haag – Het Productschap Vee en Vlees (PVV) hoeft bij verkoop van levende dieren aan een buitenlandse handelaar niet uit te zoeken of de dieren daadwerkelijk over de Nederlandse grens gaan, of dat ze weer in Nederland worden verkocht.

Dit blijkt uit een tweetal uitspraken van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven (CBB). Twee schapenhandelaars hadden beroep aangetekend tegen de heffingen, eerst bij het PVV zelf, later bij het CBB. Ze voerden aan dat zij niet voor alle schapen die zij aan hun buitenlandse afnemers verkochten heffing wilden afdragen.

Als reden noemden ze dat deze afnemers regelmatig dieren doorverkochten op de Nederlandse markt, zonder dat de dieren de grens waren overgegaan. Om dit

Buitenlandse handelaren verkopen schapen door in Nederland. Foto RB

betoog te ondersteunen hadden ze een Belgische handelaar meegenomen naar het CBB.

Hun advocaat Pieter Hoogendam stelde dat het PVV de heffingssystematiek moet wijzigen en weer, zoals vroeger, pas heffingen moet instellen bij overschrijden van de grens. Het CBB had hier geen boodschap aan.

Werktuigenberging moet klaar voor komst winterweer

Wilp – Werknemers van aannemingsbedrijf Tibben uit het Overijsselse Mariënheem leggen funderingsplaten voor de nieuwe werktuigenschuur van melkveehouder Harold de Haan. De Haan vervangt de oude schuur die op deze plek stond

en hoopt nog voor de winter invalt een nieuw onderdak klaar te hebben voor zijn machines. De schuur moet ook dienen als opslagruimte voor het gedorste hooi en stro dat hij heeft voor het jongvee. De werktuigenschuur wordt volgens De Haan een

vrij simpele constructie. Op de fundering komen stalen spanten te staan. Daartussen komt een laag stenen muurtje met hogerop damwandplaten voor de afdichting en bovenop golfplaten.

Foto Sjef Prins

Verschil in fosfaatreserves grasland is probleem bij nieuw beleid

De generieke fosfaatsnorm die in 2015 wordt ingevoerd, gaat voor problemen zorgen. Dit blijkt uit ervaringen van deelnemers aan het project Koeien en Kansen. De veehouders werken sinds dit jaar met de normen van 2015. Melkveehouder Jan Eggink uit het Gelderse Laren vertelt over zijn ervaringen. Deel 1 uit een serie van verhalen die het Agrarisch Dagblad wijdt aan Koeien en Kansen.

DOOR JAN WILLEM VELDMAN

ACHTERGROND

Bij aanscherping van de fosfaatsnorm komen bedrijven in de problemen die meer fosfaat aan de grond onttrekken dan ze mogen toevoegen. Andersom krijgen bedrijven die minder fosfaat aan de grond onttrekken dan ze toevoegen een te hoog fosfaatgehalte in hun grond.

”De bodemvoorraad is bepa-

lend voor hoe snel een veehouder last krijgt van een te laag gehalte”, vertelt Jan Eggink. Hij boert op droogtegevoelige zandgrond en is al sinds 1987 actief met mineralenbeheer. Het fosfaatgehalte in zijn grond gaat achteruit sinds hij met de nieuwe normen werkt.

Het gras onttrekt jaarlijks zo'n 110 kilo fosfaat per hectare. ”De fosfaatkringloop is met de nieuwe normen niet meer sluitend te krijgen”, vertelt hij. ”Op deze manier wordt er roofofbouw op de grond gepleegd. Het fosfaat is vooral belangrijk bij de begroei. Doordat de groei van bijvoorbeeld mais wordt vertraagd zijn meer bestrijdingsmiddelen nodig tegen onkruid.”

Eggink: ”Bedrijven die altijd netjes hebben gewerkt, lopen het

Anneke en Jan Eggink met zoon Jan Willem.

Foto AgD

eerst tegen problemen aan. De fosfaatsnorm moet daarom worden aangepast aan de uitgangssituatie.”

De generieke norm van 90 kilo fosfaat per hectare grasland

(norm 2015) werkt volgens hem goed voor boeren die hun bemestingsruimte niet optimaal benutten. Veehouders die scherp boeren krijgen als eerste last. Daarbij is er volgens hem kans dat

veehouders de boel op een legale manier gaan belazeren. ”Door het voeren van maisgluten kan een veehouder de fosfaatuitstoot verhogen. Hierdoor zou je met strengere generieke normen het milieu juist meer belasten.”

De oplossing ligt in een managementsysteem om de aan- en afvoer te registreren. Dit kan door een aantal modules toe te voegen aan het systeem voor bedrijfsspecifieke excretie. ”Een veehouder kan zo tonen dat hij het beter doet dan gemiddeld.”

Het systeem doet sterk denken aan Minas. Brussel keurde dit uiteindelijk af. Groot verschil is dat het nieuwe idee vrijwillig is. De overheid bepaalt de normen, maar je mag er als veehouder je eigen management op loslaten via de bedrijfsspecifieke excretie. ”De norm is dan niet ter discussie. Wij moeten de kans krijgen om aan te tonen dat sprake is van minder excretie.”